

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobce: E. M., narozený X, státní příslušnost: X, bytem X
Právně zastoupený: JUDr. Petrem Novotným, advokátem, se
sídlem Archangelská 1568/1, 100 00 Praha

proti

žalovanému: Česká republika – Ministerstvo vnitra ČR, odbor azylové a migrační
politiky, P.O. Box 21/OAM, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě ze dne 27. 3. 2025 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 2. 2025, č. j. OAM-
1608/ZA-ZA11-ZA03-2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Rozhodnutím žalovaného ze dne 4. 2. 2025 č.j. OAM-1608/ZA-ZA11-ZA03-2024 bylo rozhodnuto o žádosti žalovaného o mezinárodní ochranu tak, že se podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, neuděluje.

II.

Žaloba

2. Žalobce žalobu odůvodnil tím, že má zato, že byl ve správním řízení zkrácen na svých právech, a proto žalobou napadené rozhodnutí napadá v celém rozsahu výroku. Obává se návratu do své domovské vlasti – Moldávie, neboť v ní v současné době panuje katastrofální ekonomická situace, množí se případy vražd, není zde pro civilní obyvatelstvo bezpečno a to i s ohledem na poslední politický vývoj, kdy je v důsledku přímé vojenské invaze Ruské federace na Ukrajinu jeho země bezprostředně ohrožena, situace v Podněstří je kritická, podobná jako na Ukrajině a dá se proto důvodně očekávat ještě další zhoršení bezpečnostní situace. Přesto žalovaný žalobcem prezentované důvody podané žádosti o mezinárodní ochranu nevyhodnotil jako odůvodňující udělení azylu. Žalobce popsal průběh správního řízení s tím, že má zato, že žalovaný v rámci něj porušil ust. § 3 správního řádu, neboť nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou významné pochybnosti a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu, dále si žalovaný neopatřil dostatečné podklady pro své rozhodnutí ve smyslu § 50 odst. 2 správního řádu. Žalobce je přesvědčen, že pokud by správní orgán zjistil řádně stav věci a opatřil si dostatečné podklady pro své rozhodnutí, jež potvrzují tvrzení žalobce v podané žádosti, pak by musel jeho žádosti o udělení azylu či doplňkové ochrany vyhovět, neboť jím uvedené skutečnosti důvodně svědčí o tom, že v případě návrtu do vlasti bude reálně ohrožen na svém životě s ohledem na okolnosti uvedené výše.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Ve vyjádření k žalobě dne 9. 4. 2025 žalovaný konstatoval, že s žalobními námitkami nesouhlasí, neboť nedokládají namítaná porušení zákonných ustanovení. Žalovaný vzal při rozhodování v úvahu žalobcem uvedené skutečnosti, shromáždil k nim relevantní a aktuální informace o situaci v zemi původu žalobce, vycházel z dostatečně zjištěného stavu věci a má proto za to, že jím přijaté rozhodnutí odpovídá okolnostem případu žalobce a je patřičným způsobem odůvodněno. Žalovaný proto trvá na správnosti svého rozhodnutí, neboť zjistil skutečný stav věci, případ posuzoval ve všech souvislostech, zabýval se všemi skutečnostmi uvedenými žalobcem v průběhu správního řízení, opatřil si potřebné podklady a objektivní informace pro své rozhodnutí, přičemž nezjistil žádné důvody pro udělení mezinárodní ochrany, a proto nebyla mezinárodní ochrana v žádné z jejích forem žalobci udělena. Vycházel z toho, že žalobce uvedl, že o mezinárodní ochranu žádá pouze z obavy odvedení do války na Ukrajině a za účelem zlepšení své finanční situace díky pobytu na území ČR. Obavy z odvedení do války žalovaný neshledal relevantními stejně tak jako možnost přelítí válečného konfliktu na Ukrajině do Moldavska. Své rozhodnutí považuje za zákonné, přezkoumatelné, vycházející z dostatečně zjištěného stavu věci, Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

respektující ustálenou judikaturu, přičemž žalobcova argumentace není způsobilá zpochybnit důvodnost napadeného rozhodnutí. Zdůraznil, že žalobcovu žádost posuzoval nikoli jako bezpečnou zemi původu, ale zabýval se hodnocením Moldavska z pohledu všech forem mezinárodní ochrany. Navrhl proto, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.

IV.

Posouzení věci soudem

4. Řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.)
5. Soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí správního orgánu v mezích žalobních bodů, přičemž se v souladu s čl. 46 odst. 3 směrnice č. 2013/32/EU, o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany zabýval i novými skutečnostmi odpovídajícími stavu v okamžiku svého rozhodnutí.
6. Ve věci bylo s ohledem na stanovisko účastníků rozhodnuto v souladu s ust. § 51 s.ř.s. bez jednání.

V.

Rozhodnutí soudu

7. Žaloba není důvodná.
8. Ze správního spisu má soud za prokázané, že žalobce vstoupil na území ČR dne 7. 3. 2024 přes Rumunsko a Maďarsko, výsledek jeho bezpečnostní prověrky v informačních systémech Policie ČR byl pozitivní. Žalobce uvedl, že nemá žádné politické přesvědčení, nikdy nebyl politicky aktivní, nebyl ani členem politické strany či skupiny, je svobodný, bezdětný, jedná se o jeho první žádost o udělení mezinárodní ochrany vůbec. Je zdravý, nikdy nebyl trestně stíhán či odsouzen za spáchání trestného činu. Dostal dopis ohledně toho, že musí podstoupit vojenský výcvik v Podněstří, avšak není bojeschopný, má potvrzení moldavských orgánů, že z důvodu zlomené nohy nemůže jít bojovat. Z Moldavska se rozhodl odcestovat z důvodu obav, že bude vyslán bojovat. Dopis z vojenské správy dostal v únoru 2023, odcestoval až v roce 2024 poté, co dostal další dopis v lednu 2024, tento nechal doma, zavola však otci, aby mu jej poslal ofocený. V předvolání bylo uvedeno jeho jméno a výzva, aby se v konkrétní den dostavil na vojenskou správu na lékařskou prohlídku. Základní vojenskou službu nikdy neabsolvoval. Na vojenskou správu se nechtěl dostavit, neboť mu kamarádi říkali, že ví o třech Moldavanech, kteří byli poslání bojovat na Ukrajinu. Podněstří navíc potřebuje vycvičené muže, neboť Moldavsko chce pohlit Podněstří. Jeho kamarád má kamaráda, který měl psychické problémy, a přesto je nyní na výcviku v Podněstří, přičemž nikdo neví, kam jej pošlou. Obává se proto, že by byl poslán do války na Ukrajině. I přes tyto obavy se nepřestěhoval na území Moldavska, jež je pod vládní kontrolou, neboť si v Moldavsku nedokáže vyřídit ani doklady, přestože má moldavský cestovní pas. Kamarád mu řekl, že může v ČR požádat o mezinárodní ochranu. Chce žít v ČR, neboť v Moldavsku je moc drahý život, není tam práce, přičemž v ČR se před dvěma lety, kdy zde pobýval asi půl roku na základě českého víza, líbilo, pracoval zde načerno na stavbách. Další české vízum se mu však nepodařilo vyřídit. S vyřízením cestovního dokladu neměl žádný problém, stejně tak jako

s překračováním hranic mezi Moldavskem a Podněstřím. V Moldavsku neměl žádné další problémy např. s policií nebo státními orgány. Na území ČR nemá rodinné příslušníky. V případě návratu do Moldavska nemá kde žít, neboť je rozhádaný s otcem, který jej v dětství bil a matka proto žalobce opustila. Dále uvedl, že ke své žádosti o mezinárodní ochranu řekl vše.

9. Žalovaný si pro své rozhodnutí opatřil následující podklady – Informaci MV ČR odboru azylové a migrační politiky Moldavsko Základní přehled o zemi stav k 18. 11. 2024 zabývající se otázkou dodržování lidských práv, činností právnických osob dohlížejících nad stavem jejich dodržování a mezinárodním či vnitřním ozbrojeným konfliktem. Z informace mj. vyplývá, že i přes obavy z rozšíření ruské agrese z Ukrajiny do Moldavska a zátěž spojenou s uprchlickou vlnou zůstávala k datu vzniku této zprávy situace stabilní.
10. Z Informace MV ČR odbor azylové a migrační politiky Moldavsko Informace č.j. 103942-6/2024-MZV/LPTP ze dne 1. 3. 2024 Situace v Podněstří vyplývá, že není snadné získat objektivní informace o reálné situaci v podněsterských silách či silách RF v Podněstří s ohledem na značnou netransparentnost podněsterské správy, přičemž tyto informace by mohly být považovány za informace se zpravodajskou hodnotou podléhající utajení, a proto jsou k dispozici pouze informace od kišiněvských partnerů, z obecně dostupných zdrojů a od jednotlivců se znalostí Podněstří, jež však mohou být značně subjektivní či selektivní. Eventuální branná povinnost branců v Podněstří do armády Ruské federace by se týkala pouze osob s ruským občanstvím, nejsou žádné informace o tom, že by byli povoláváni i branci s bydlištěm v Podněstří. Nejsou žádné informace o tom, že by do bojových akcí na Ukrajině mohly být nasazovány jednotky podněsterských ozbrojených sil. V Podněstří nedošlo k žádnému viditelnému zhoršení bezpečnostní situace, v uplynulých dvou letech došlo k několika ojedinělým incidentům, jež si nevyžádaly žádné oběti.
11. Z informace OAMP ze dne 9. 1. 2025 Moldavsko, situace obyvatel Podněstří v Moldavsku mj. vyplývá, že přístup těchto obyvatel ke službám a na pracovní trh v Moldavsku ovlivňuje kapacita služeb či jejich nízká úroveň.
12. Z informace MV ČR odbor azylové a migrační politiky Moldavsko Mezinárodní organizace pro migraci prosinec 2023 Přehled údajů o zemi za rok 2023 vyplývá, že migrace směřující do zahraničí odebrala určitou část ekonomicky aktivních osob a ovlivnila míru zaměstnanosti, neboť emigrace a peníze posílané ze zahraničí živí Moldavany, kteří se nechtějí zapojit do pracovního procesu. Nízká míra zaměstnanosti způsobuje mj. nedostatek aktivity na trhu práce a odrazuje od zapojení se do pracovního procesu. U Moldavanů je pravděpodobnější neaktivnost na trhu práce než nezaměstnanost. V Moldavsku existují různé pracovní agentury zprostředkovávající nábor vhodných kandidátů pro různé obory.
13. V reakci na vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí ze dne 10. 1. 2025 podal žalobce písemné vyjádření, kde odkázal na katastrofální ekonomickou situaci v zemi původu, množící se případy vražd a nízkou bezpečnost pro civilní obyvatelstvo s ohledem na poslední politický vývoj, dále poukázal na situaci v Podněstří s tím, že je podobná situaci na Ukrajině, přičemž lze očekávat ještě další zhoršení bezpečnostní situace, jež je nadále důvodem podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žalobce se proto domnívá, že v současné době jeho vycestování do země jeho původu není

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

bezpečné a v případě návratu do vlasti má oprávněný strach o svůj život a zdraví, neboť by mu hrozilo mučení, nelidské či ponižující zacházení či trestání, případně vážné ohrožení života či lidské důstojnosti z důvodu vystavení civilního obyvatelstva perzekucím a násilnostem včetně úmrtí, neboť není zřejmé, jak se bude celková situace v Moldavsku dále vyvíjet.

14. Podle § 12 zákona o azylu „Azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec
 - a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo
 - b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.“
15. Dle § 14 zákona o azylu „Jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit národní humanitární azyl (dále jen "humanitární azyl") z humanitárního důvodu. Rodinnému příslušníku podle § 13 odst. 2 azylanta, kterému byl udělen humanitární azyl, se v případě hodném zvláštního zřetele udělí humanitární azyl za účelem sloučení rodiny; § 13 se použije obdobně.“
16. Podle § 14a odst. 1 a 2 zákona o azylu „Doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje
 - a) trest smrti nebo poprava,
 - b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, nebo
 - c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.
17. Žalobce v žalobě tvrdil, že splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany podle ust. § 12, ust. § 14 a ust. § 14a) zák. o azylu. Soud má za to, že odůvodnění neudělení žádné z těchto forem mezinárodní ochrany žalovaným v napadeném rozhodnutí je dostatečné, srozumitelné a logické a soud se s jeho závěry ztotožnil.
18. Žalobce je občanem Moldavska, kde před odjezdem do Evropy žil v oblasti Podněstří, svoji žádost o mezinárodní ochranu odůvodnil obavou pramenící ze situace v této oblasti a obavou vyplývající z výzvy, aby se dostavil na vojenskou správu na lékařskou prohlídku, přičemž tuto správnímu orgánu v žádné formě nedoložil. Nelze pominout, že žalobce jako důvod odjezdu ze země uvedl obavy z vyslání do bojů, jež však nebyla s ohledem na shromážděné informace o zemi původu shledána důvodnou, nadto v situaci, kdy žalobce nijak neprokázal, že tomu je v jeho konkrétní situaci jinak.
19. Svoji žádost žalobce dále odůvodnil špatnou ekonomickou a bezpečnostní situací v Moldavsku s tím, že před dvěma lety již v ČR na základě platného víza pobýval, pracoval
Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

zde bez pracovního povolení a s ohledem na příznivou ekonomickou situaci v ČR by zde rád zůstal. Z uvedeného vyplývá, že žalobce ve správním řízení neuvedl žádné konkrétní skutečnosti nasvědčující tomu, že by mohl být v Moldavsku mučen nebo podrobován nelidskému či ponižujícímu zacházení anebo trestu, naopak uvedl, že se v zemi původu nesetkal s jinými než jím popsanými problémy, nikdy se žádným způsobem občansky ani politicky neangažoval. Soud nezpochybňuje, že situace v Moldavsku nepatří k ideálním, zejména co se týká situace v Podněstří, avšak žalobcem zmíněné problémy související s válečným konfliktem na Ukrajině dopadají pouze na oblast Podněstří, kam však žalobce není nucen se navrátit a může zvolit možnost vnitřního přesídlení v rámci Moldavska, kromě toho žalobce ani nedoložil důvodnost těchto obav ve vztahu k jeho osobě. Pokud žalobce argumentuje špatnou bezpečnostní situací a množícími se případy vražd v Moldavsku, má žalobce v případě potřeby možnost obrátit se na příslušné bezpečnostní složky, přičemž žalobce neuvedl žádné důvody, proč by bylo právě v jeho případě nutné vnímat případnou bezpečnostní hrozbu jako výrazně pravděpodobnější ve srovnání s ostatními občany Moldavska. Co se týká vnitřní a ekonomické situace, neuvedl žalobce žádné konkrétní skutečnosti, které by prokazovaly, že přímo jeho osobě hrozí nebezpečí nebo neschopnost nalézt práci, přičemž jak vyplývá z výše uvedené informace, Moldavsko bojuje spíše s neochotou svých obyvatel pracovat než s nezaměstnaností. Jako další důvod vycestování do ČR žalobce uvedl, že při jeho posledním pobytu v ČR se mu zde líbilo a žádost o mezinárodní ochranu podal na základě toho, že byl o této možnosti informován kamarádem. Žalobce dále uvedl, že v Moldavsku by chtěl žít, ale je tam moc drahý život a není tam práce. Je nezbytné uvést, že co se týče nepříznivé ekonomické situace v zemi původu žalobce, tu nelze podřadit pod azylově relevantní důvody.

20. Z uvedeného je zřejmé, že žalobcem nebyly v rámci správního řízení uvedeny žádné individuální skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven skutečnému nebezpečí ve smyslu výše uvedených ustanovení zákona o azylu, jím tvrzené důvody, pro něž žádá o mezinárodní ochranu, jsou povrchní, obecné a nepodložené konkrétními důkazy a zdroji, z nichž žalobce tyto informace čerpal.
21. Rozložením důkazního břemene ve věcech mezinárodní ochrany se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 5 Azs 66/2008-70 ze dne 30. 9. 2008, č. 1749/2009 Sb. NSS. Břemeno tvrzení stíhá žadatele o mezinárodní ochranu. Jistá procesní aktivita je ovšem požadována i po správním orgánu, který by měl v průběhu pohovoru vhodně kladenými otázkami zjistit, zda-li žadatelem tvrzené skutečnosti jsou relevantní pro udělení azylu či doplňkové ochrany, a tvrzení žadatele podle toho klasifikovat. Břemeno důkazní je tedy rozloženo mezi žadatele a správní orgán. Primárně je to ale žadatel, který je povinen prokazovat jednotlivá fakta. Správní orgán je povinen zajistit k dané žádosti o mezinárodní ochranu maximální možné množství důkazů, a to jak těch, které vyvracejí tvrzení žadatele, tak těch, jež je podporují. Žalobce však během správního řízení neuvedl žádné skutečnosti, které by svědčily o tom, že by v Moldavsku jakožto v zemi svého původu mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu či že by mu hrozila vážná újma podle § 14a téhož zákona. Žalobce tedy netvrdil relevantní důvody a ty nevyplývaly ani z dalších podkladů pro rozhodnutí, tj. z informací o zemi původu.
22. Žalobce uvedl výčet ustanovení právních předpisů, jejichž porušení se měl žalovaný při svém rozhodování dopustit, aniž by však způsob jejich porušení konkretizoval. Jedná se tak o pouhý výčet ustanovení, která byla podle žalobce porušena, což nelze považovat za

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

žalobní body (srov. rozsudek NSS ze dne 23. 5. 2018, č. j. 6 Azs 88/2018-38, kde je s odkazem na rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005–58 uvedeno, že výčet zákonných ustanovení, s nimiž má být napadené rozhodnutí dle názoru žalobce v rozporu, nelze považovat za žalobní body).

23. Odůvodnění napadeného rozhodnutí jasně, srozumitelně a logicky podává přehled a záznam o tom, jaké konkrétní důvody vedly žalovaného k přijatým závěrům, jaké skutečnosti považoval za důležité, jak hodnotil důkazy a tvrzení žalobce. Rovněž zjištěný stav věci považuje soud za dostatečný, shromážděné podklady rozhodnutí, jež si žalovaný opatřil, jsou rovněž dostatečné a podávají ucelený obraz o situaci v Moldavsku vztahující se k argumentaci žalobce. Postup správních orgánů stejně tak jako napadené rozhodnutí považuje soud s ohledem na výše uvedené za souladné se zákony a ostatními právními předpisy a žalobu proto jako nedůvodnou zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. (výrok I. rozsudku).

VI.

Náklady řízení

24. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jež měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána (výrok II. rozsudku).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň dne 3. 10. 2025

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně